YIL 1
73
8 Ocak 1979
FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

CHP Milletvekili Hüseyin Doğan:

«Kahraman Maraş'da Faşist Katliam»

- «FAŞİZM, KAPİTALİZMİN ZOR GÜNLERDE GÜNDEME GETİRDİĞİ İĞRENÇ YÖNETİM BİÇİMİDİR»
- «K. MARAŞ'TA OLAN İÇ SAVAŞ DEĞİL, PLANLI VE ÖRGÜTLÜ BİR FAŞİST SALDIRIDIR»

CHP Ortak Grubu'nda Kahraman Maraş katliamı konusunda inceleme ve değerlendirme çalışmaları sürerken, Kahraman Maraş milletvekili Hüseyin Doğan, olaylar konusunda geniş bir açıklama yapmıştır. Eski İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'nın, olaylarla ilgili olarak «tahriklerin hem sağdan, hem soldan geldiği» şeklindeki yanlış teşhisinde ısrar ettiği bir sırada, Doğan'ın açıklaması, gerçeklerin CHP milletvekillerince de ortaya konması yönünden ilginçtir.

«Kahraman Maraş'ta olanın bir iç savaş değil, katliam olduğunu vurgulayan CHP milletvekili, sosyalist ve demokratların teşhisini doğrulayan konuşmasında, «olayların Endonezya'daki faşist ayaklanma ve katlima benzediğini» belirtmiş ve şunları söylemiştir:

«Bunun adına anarşi denmez. Sağ-sol çatışması da denemez. Alevi-sünni çatışması da değildir. Bu, planlı ve örgütlü bir faşist saldırıdır.

«Kadın demeden, çocuk demeden vuranlar karşısında (Bana sağcılar ve milliyetçiler cinayet işliyor dedirtemezsiniz) diyenlerden destek görenlerin eseridir bu katliam.

«Faşizm, zulüm ve diktatörlük, sömürü demektir. Faşizm, kapitalizmin zor ve bunalımlı günlerde gündeme getirdiği iğrenç yönetim biçimidir. Kahraman Maraş katliamı, sermaye açısından, ülkemiz koşullarına göre faşizmin başarılı bir eylemi, bir provasıdır.

«Yalnız Kahraman Maraş değil, yalnız Türkiye değil, tüm insanlık böyle günler görmesin bir daha. Hükümeti ve tüm Anayasal kuruluşları, katliamdan sonra evsiz, barksız, çaresiz kalan insanlarla dayanışmaya çağırıyorum.»

AP Genel Başkanı Demirel'in faşist- milliyetçi hareketi kanadının altına alarak demokrasiden ve demokratik güçlerden korumasının yol açtığı bu haklı tepki, hükümet politikasında bir değişiklik olmadığı sürece anlam taşımayacaktır. Faşist mihrakların üzerine kararlı bir şekilde gidilmedikçe bu iyi niyetli ve doğru çıkışlar sözde kalacak, hükümet havanda su dövmeye devam edecek, azgınlaşan faşist tehlike karşısında kendi varlığını bile koruyamayacaktır.

- «SAĞ'A DA SOL'A DA KARŞIYIZ» DİYEN

İÇİŞLERİ BAKANI ÖZAYDINLI İSTİFA ETTİ

- SOSYAL DEMOKRASİ FAŞİST TERÖR ÖRGÜTLERİNE KARŞI KARARLI TAVIR ALMAYA ZORLANMALIDIR

İçişleri Bakanlığı görevini üstlendiğinden beri «sağa da sola da karşıyız» mantığıyla çalışan İrfan Özaydınlı görevinden istifa etmiştir.

Faşist saldırı ve katliamlara karşı başarılı olmak bir yana, MC döneminde kilit noktalara yerleştirilmiş faşist kadroların atılması yönünde bile kararlı girişimlerden kaçınması, Özaydınlı'nın başarısızlığındaki başlıca etkendir. Özaydınlı, faşist katliamlar karşısında tutarlı bir demokrat tavrı gösteremiyeceğini son Meclis konuşmasında da ortaya koymuştu. Kahraman Maraş'ta 200'e yakın yurttaşın hayatını yitirmesiyle sonuçlanan planlı faşist katliamdan solu da sorumlu tutması, bu sorumsuz anlayışın doruk noktasına varan bir örneğidir.

Faşist terörü önleme ve faşist odakların üzerine gitmede bu anlayışla başarıya ulaşılamıyacağının CHP'li parlemanterlerce de anlaşılmış olması, bu konuda hükümete yapılan baskılar, İrfan Özaydınlı'nın istifasına yol açmıştır. İlericiler ve demokratlar, bu gelişmeyi olumlu karşılamışlardır. Özaydınlı'nın istifa ettikten sonra tek başına yaptığı açıklama, faşizme karşı tutarlı olamıyacağını bir kez daha göstermiş olması yönünden ilginçtir. Eski İçişleri Bakanı, K. Maraş olayları konusunda tekrarlama gereğini duyduğu görüşlerini belirtirken «tahrik iki taraflıdır» diyecek kadar gerçeklere gözlerini kapamıştır.

Sosyalistler ve tüm ilericiler, Özaydınlı'nın istifasını olumlu karşılarken, demokrasi mücadelesini daha çok ciddiye alması konusunda hükümeti uyarmayı da görev bilirler. Saldırıların gerisinde örgütlü faşist güçlerin bulunduğunu söylemek yetmez. Demokrasiye yönelen tehditleri yok etmek, demokratik gelişmenin önündeki faşist engelleri ortadan kaldırmak, bu konuda gerekeni yapmak, demokrasiyi korumanın zorunlu şartıdır.

Darboğazdan Emekçilerin Sırtında Geçmek İsteyen

Tekeller Yeni Zam İstiyor

- İLACA DA ZAM İSTENİYOR BU KAÇINCI?
- TRAKTÖR YÜZDE ELLİ PAHALANIYOR
- 1978'DE ZAMLARIN İYİCE BUNALTTIĞI EMEKÇİLER 1979'DA YAŞAYAMAZ DURUMA MI GETİRİLECEK?

İktidara gelirken ucuzluk, can güvenliği ve yeni demokratik haklar vaadeden CHP ağırlıklı hükümet, verdiği sözlerin hiçbirinde durmadığı gibi, hükümetin bir yıllık uygulama döneminde hayat pahalılığı çekilmez bir hal aldı. CHP hükümeti, tekelci sermayenin açmazını ortadan kaldırma çabalarını, emekçilerin omuzlarına basarak sürdürmektedir.

Bu durumu çok iyi bilen ve gerektiği gibi değerlendiren tekelci sanayi çevreleri, 1979'a girerken hükümetten yeni zam talebinde bulunmuşlardır. Bazı mallarda yüzde 200'ü aşan bu zam talebi hükümet tarafından karşılanacak olduğunda, emekçilerin geçen yıla oranla daha çetin günler geçireceği açıktır.

Firmaların zam isteğinde bulunduğu kamyon, otobüs, vb. mallar, ilk bakışta emekçileri ilgilendirmiyor görünse de, bunlara yapılan zamların ulaşım giderlerine yansıyacağı bilinmektedir. Traktöre istenen yüzde 50 dolayındaki zammın köylüleri ve tarımsal ürünlerin fiyatların büyük ölçüde etkileyeceği ortadadır. Öte yandan pastörize süt için talep edilen zam, ilaç firmalarının istediği ve yüzde 210'a varan zamlar, emekçileri ekonomik yönden büyük güçlüklerle karşı karşıya bırakacaktır. Halkın yiyeceğinden, giyeceğinden kısarak almak zorunda kaldığı ilaçların zaten son derece pahalı olduğu gözönünde tutulursa, bu güçlük anlaşılacaktır. Öte yandan, bir süredir ilaç firmalarının bazı ilaçları piyasadan çekmelerinin gerisindeki niyetler de ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Buna karşılık, Sanayi Bakanlığı yetkilileri, zam taleplerinin haklılık payı varmışçasına «durumu inceliyerek fiyat kontrol komitesine götüreceklerini» belirtirlerken, aslında halkla alay etmiş olmaktadırlar. Sosyalistler, CHP ağırlıklı hükümetin emekçilere hiç, ama sermayeye çok şey vermek eğiliminde olduğunu defalarca belirtmişlerdir. Ancak hükümete şu soruyu sormak da gereklidir: Devlet eliyle yapılacak olan bu zamlar halka değil sermayeye yarayacağına göre, sen hangi halktan yanasın?

Şah Gidiyor

KARANLIK GELECEĞİNE BAKMAK İÇİN DÜRBÜNE HACET VAR MI?

- BAŞBAKANLIĞI KABUL EDEN BAHTİYAR ULUSAL CEPHE'DEN ÇIKARILDI
- YABANCILAR İRAN'I TERK EDİYOR

Kitlelerin kararlı direnişi en sarsılmaz gibi görülen tahtlardan birini daha yıkıyor. İran'ın despot şahı Rıza Pehlevi'nin ülkeden ayrılacağı açıklandı. Açıklamayı Başbakanlık makamına atanmayı kabul eden Şahpur Bahtiyar yaptı. Buna karşılık saray sözcüleri Şah'ın *şimdilik* ülkeden ayrılmayı düşünmediğini açıkladılar. Cellad şah ise, yabancı gazetecilere eğer görevleri olanak tanırsa, bir tatil yapmayı düşündüğünü açıkladı. Şah mahcup bir şekilde gitmeye hazırlandığını böylece ifade etmiş oldu. Zulmettiği ülkede böylesi gelişmeler olurken, hangi despot tatil yapmayı düşünebilir? Anlaşılan Şah'ın gitmesini isetyen güçlerle kalmasını isteyen güçler arasındaki çekişme tam sonuca henüz ulaşmadı. Bildirildiğine göre, Şah'ın danışmanları gitmesini isterken, yüksek rütbeli kumandanlar kalmasından yanalar. Ama mesele bu kadar dillendiğine göre, Şah'ın gitmesinin çok yakın olduğu anlaşılıyor. Her ne kadar bir naipler konseyi kurulacağı ve Şah'ın geçici olarak ülkeden ayrılacağı açıklanıyorsa da bu gidişin geri dönüşü yoktur. İran halkları egemenlerin ve emperyalizmin Şah'ı feda ederek eski düzeni sürdürmesine razı olmayacaktır. Nerde kaldı Şah'ın geçici olarak ülkeden ayrılması?

Ulusal Cephe üyesi olduğu halde, cepheye danışmadan Başbakanlığı kabul eden Şahpur Bahtiyar İran egemenlerinin oyununa alet olmaktadır. İranlı egemenler, kurulu düzene bir zarar gelmemesi için Şah'ı kurban ediyorlar ve birkaç göstermelik demokratik taviz vermeyi planlıyorlar. Halk direnişi eğer böylelikle zayıflatılabilir ve kontrol altına alınabilirse, tekrar cendereyi sıkacaklar. Ulusal Cephe bu oyuna gelmemiştir ve ihanet eden Şahpur Bahtiyar'ı Cepheden ıhraç etmiştir.

Diğer taraftan halk direnişi kararlı bir şekilde sürmekte, hergün yüzlerce yurtsever kendilerini feda etmektedir. Halk bir yandan zalimlerin kurşunları altında kurban verirken, bir yandan da Şah'ın gitmesi haberi üzerine sokaklarda şenlikler düzenlemektedirler. Önümüzdeki günlerin büyük değişmelere sahne olabileceğini kestiren yabancılar ise, panik halinde İran'ı terkediyorlar. Uçaklar müteınadiyen ülkedeki yabancıları Atina'ya ve Ankara'ya taşıyor. Uluslararası bankalar ise İran parasının alım satım işlemlerini durdurmuşlardır. Anlaşılan uluslararası mali tekeller kokuyu almışlardır. İran'da söken şafağın tüm sömürücülerde şafak atmasına sebep olmasından daha doğal ne olabilir?

gerçek durum

1979 Yılında Karanlıkları Yarmak İçin

Halkımız 1979 yılına daha da ağırlaşan yaşam koşullarında girdi. Siyasi alandaki kara bulutların daha bir biriktiği, faşist terörün büyük ve kanlı kitle katliamlarına ulaştığı, sosyal demokrasinin faşizm karşısında büsbütün acizleştigi ve demokrasiyi askıya alan yollara kalkıştığı koşullarda 1979 yılını karşıladık.

Her şeyden önce, bilmemiz gereken bir şey var: karanlık güçlerin, milliyetçi faşist hareketin ve onun işbirlikçilerinin karşısında, halkımıza ve onun mücadelesine karşı yöneltilen tehditler ve tehlikeler karşısında hiçbir zaman bezginliğe ve karamsarlığa kapılmamak gereklidir.

Halk kitlelerinin gücünün nelere kadir olduğunu komşumuz İran'daki muazzam halk hareketi ve onun başarıları bir kez daha gözler önüne sermiştir. O İran ki, dünyanın en despot rejimlerinden birisini ABD güdümünde, Şah ve ordusu kontrolünde kurmuştur. Ama o zalim iktidar halk tarafından çatır çatır devrilmektedir. Gene yakın tarihte Vietnam halkının Amerikan emperyalizmine karşı verdiği kahramanca mücadele, halkın gücünün bir başka canlı örneğidir.

Bizim ülkemizin koşulları, kuşkusuz ki İran'dan, ya da Vietnam'dan farklı. Ama bu örnekler, sadece halkın gücünün ne demek olduğunu göstermekle kalmıyor, aynı zamanda, bu gücün özünü de bize gösteriyor. Bu öz ise, hiç kuşkusuz, halk güçlerinin BİRLİĞİ'dir. Şu halde, bugün karşı karşıya bulunduğumuz olumsuzlukları ve karanlıkları aşmak için her şeyden önce halk güçlerinin birliğini sağlamak yolunda sağlam adımlar atmak şarttır.

Bu ise, bize ilk adım olarak sosyalist güçlerin birliğini oluşturmak, dağınık durumdaki tüm ilerici ve demokratik güçlerin beraberliğini kurmak görevini yüklemektedir.

Bu görevi başardığımız oranda, emekçi halk hareketi güçlenecek ve karanlıkları yara yara, her geçen gün güçlene güçlene kurtuluşa doğru yol alacaktır.

İş Adamları Sıkıyönetime Umut Bağladı

13 ilde birden sıkıyönetim ilan edilmesi iş adamlarını çok sevindirdi. Onlar, grev yasaklarına ve ücret dondurmalarına bel bağladıkları için, emekçi haklarını kısıtlayacak sıkıyönetime dört elde sarılıyorlar.

Türkiye Sanayi Odaları Başkanı Sakıp Sabancı, birleşip bütünleşmekten sözediyor. Sabancı, ayrıca, sıkıyönetimin «köklü bir çözüm» olabileceğine dair umutlarını belirtiyor.

İstanbul Sanayi Odası Başkanı Nurullah Gezgin yaptığı açıklamada sıkıyönetimin «kaçınılmaz» hale geldiğini belirterek, sıkıyönetim uygulamalarının «çok yararlı» olacağını dile getirdi!

İzmir Ticaret Odası, Ege Bölgesi Sanayi Odası, Ticaret Borsası ve Esnaf Dernekleri Birlikleri de ortak bir açıklama yaparak sıkıyönetimden duydukları memnuniyeti dile getirdiler.

Zaten iş adamları şimdiye kadar ne zaman sıkıyönetimden memnun kalmamışlardır ki? Ne zaman sıkıyönetim ilan edilse hep «çok iyi oldu!» demişlerdir.

Sıkıyönetime sahip çıkan başkaları da var. Halil Tunç, «hayırlı» olmasını diliyor. Milliyetçi İşçi Sendikaları (MİSK) adındaki patron kuklası faşist sendika konfederasyonu «geç kalındığını» söylüyor. Bir de malûm Maocular var sıkıyönetim ilanından medet umanlar arasında!

- ANTİ-DEMOKRATİK BİR UYGULAMA DAHA

Basın Davaları Sıkıyönetime Devrediliyor

Ankara ve İstanbul dahil on üç ilde sıkıyönetim ilanı ile birlikte sivil mahkemelerde fikir «suç»undan yargılanmakta olanların dosyaları peyderpek sıkıyönetim mahkemelerine devredilmeye başlandı.

Oysa bu gibi davaların «şiddet eylemleriyle» hiç bir ilişkisi yoktur. Sıkıyönetim, «şiddeteylemini önleme» çaresi olarak ilan edildi. «Şiddet eylemleri» denilen şeyin gerçekte faşist saldırganların tertipledikleri kanlı olaylar olduğunu Başbakandan başlayarak ülkede bilmeyen kalmadı.

Hal böyleyken şimdi sanıklarının büyük çoğunluğu solcu olan birtakım düşünce «suçu» davalarının sıkıyönetim mahkemelerine devredilmesi, ya da bu konuda yeni davalara sıkıyönetim mahkemelerinde bakılması temel hak ve özgürlüklere aykırıdır.

Bu uygulama, bir kere daha, sıkıyönetimin çeşitli özgürlükler gibi düşünce özgürlüğünü de kısıtlayıcı niteliğini göstermektedir. Dolayısıyla, bundan önceki uygulamalarda olduğu gibi bu defa da fiilen neye yarayacağını ortaya koymaktadır.

Sıkıyönetimin Yetkileri

Sıkıyönetim kanunu, sıkıyönetime şu yetkileri tanıyor:

- Evleri, kişilerin üzerini, dernek, parti, sendika binalarını, işyerlerini, hiçbir mahkeme karar olmaksızın istediği zaman arayabilir.
- Radyo - televizyon yayınları dahil, her türlü haberleşmeye sansür koyabilir, yayımı yasaklıyabilir.
- Mektupları kontrol edebilir, gazete, dergi, kitap, yayınlarını sansür edip yasaklayabilir.
- İstediği her kişiyi. sıkıyönetim bölgesi dışına çıkarabilir veya girip çıkacağı yerleri kısıtlayabilir.
- Grevleri erteleyebilir veya izne bağlıyabilir.
- Toplantı, gösteri ve yürüyüşleri izne bağlayıp yasaklayabilir.
- Sokağa çıkmayı yasaklayabilir.

Yukarıda saydıklarımız, bir insanın en temel hak ve özgürlükleri arasındadır. Bunların olmadığı yerde demokrasiden sözetmek mümkün olamaz.

Sıkıyönetimle demokrasinin bağdaşmadığını gösteren bundan açık bir örnek olabilir mi?

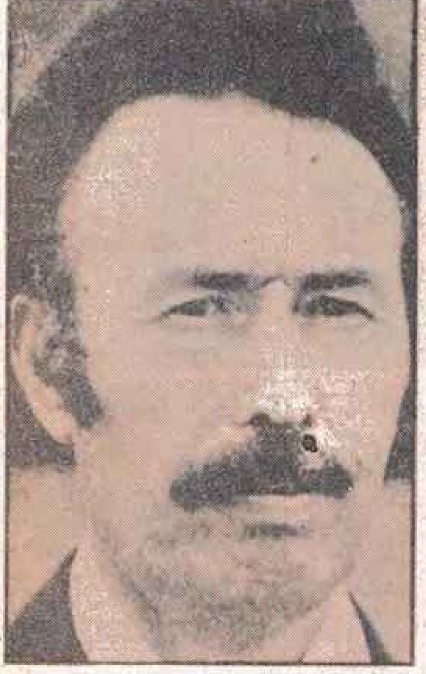
Sıkıyönetimi «çare» olarak görenler demokrasinin işte böyle her alanda kısıtlanmasından medet umanlardır. Sıkıyönetim ilanına bunca sevinmeleri de bundandır: Halkın temel hak ve özgürlüklerini serbestçe kullanmasından gocundukları içindir!

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

BUMEDYEN'İN ÖLÜMÜ İLERİCİ GÜÇLERİN BİR KAYBIDIR

- CENAZE TÖRENİNE ÇOK SAYIDA DEVLET ADAMI KATILDI
- ULUSAL KURTULUŞ PARTİSİ TOPLANTIYA ÇAĞRILDI

Cezayir Halkının unutulmaz lideri Huari Bumedyen

Cezayir Devlet Başkanı Bumedyen'in ölümü tüm insanlık için, dünyamızın ilerici güçleri için büyük bir kayıp olmuştur. Bumedyen, Ulusal Kurtuluş Cephesinin öncülüğünü ettiği ve sosyalizme yönelen yolda Cezayir halkının kararlı lideriydi. Cezayir kendi ulusal bağımsızlığını kazandıktan sonra emperyalizmle tekrar bütünleşmemiş, bilakis emperyalizme karşı mücadelesini hiç duraksatmamış bir ülkedir. Cezayir. ulusal kurtuluş mücadelesi veren halkların daima yanında olmuş ve sosyalist sistemle yakın bir işbirliği potikası gütmüştür. Bu tutarlı politikada kaybettiğimiz başkan Huari Bumedyen'in büyük rolü olmuştur.

İlerici insanlık Bumedyen'in bu vasfını yakından biliyordu. Bu bilinç ona karşı son görevi yerine getirirken, cenaze törenine katılan ilerici ülkelerin devlet başkanlarıyla da somutlandı.

Bumedyen'in ölümünden sonra Cezayir Anayasasına göre ençok 45 günlük bir süre için yerine vekaleten Rabah Bitat getirildi. Bitat Cezayir Ulusal Meclisinin başkanıydı.

Rabah Bitat başkanlığında toplanan Cezayir Devrim Konseyi Ulusal Kurtuluş Cephesi Partisi (FLN) kongresini toplantıya çağırmaya karar vermiştir. Kongrede Cezayir'in, yeni devlet başkanı adayı seçilecektir. Daha sonra aday veya adaylar halkoyuna sunulacak ve Cezayir halkı devlet başkanını kendi oylarıyla seçecektir.

YÖNETİCİ KLİK TELAŞ İÇİNDE

Kamboçya Kurtuluş Yolunda

- ÜLKENİN BEŞTE BİRİ MİLLİYETÇİ YÖNETİMDEN KURTULDU

Kamboçya halkının ülkede egemen bulunan Maocu - milliyetçi kliğe karşı mücadelesi, yeni bir aşamaya varmış bulunuyor. Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesi askeri birlikleri Kratie kentini ele geçirdi. Kamboçya halkı Kurtuluş Cephesi askerlerini coşkunlukla karşılıyor ve bağrına basıyor. Halkla içiçe geçen Cephe hareketinin başarısı bu durumdan kaynaklanıyor. Kratie kentinin ele geçirilmesiyle ülke topraklarının beşte biri Ulusal Kurtuluş Cephesinin kontrolu altına girmiştir.

Kamboçya'da egemen olan yönetici klik, bu durumdan büyük telâşa kapılmıştır. Çünkü kitlelerin desteğinden yoksun olduğunu görmektedir. Kendisi aleyhinde ayaklanmaların ülkeyi sarmasından korkmaktadır. Gerici yönetimin Devlet Başkanı Sampan, gelişmeleri saklamak için Vietnam saldırılarından sözetmekte ve bu kahraman halkı dünya kamuoyuna şikâyet etmeye cüret etmektedir. Sampan, sözde Vietnam saldırısının durdurulması için tüm dünyaya çağrıda bulunarak kitlelerin ayaklanmasını örtebileceğini sanmaktadır.

Kahraman Kamboçya halkı, emperyalizmin işbirlikçisi bir rejimi yıkmak için uzun süre mücadele ettikten sonra, bunda başarı kazanmış, ama milliyetçi bir küçük burjuva kliğin sultası altına girmiştir. Bu kliğin maskesi kısa zamanda düşmüştür. Maske düşünce halk direnmeye başlamış, buna karşılık milliyetçi klik, halk üzerindeki baskıyı zulüm derecesinde artırmıştır. Ama bu direnişi artırmaktan ve Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesinin oluşmasına yol açmaktan başka bir sonuç vermemiştir.

ÇİN AVRUPA VE AMERİKA PAZARLARININ EN BÜYÜK SİLAH ALICISI HALİNE GELDİ.

Maocular Dünya Barışını Tehdit Ediyor

Çin Halk Cumhuriyetinin Mao'cu yöneticileri küçük burjuva milliyetçiliğinden kaynaklanan yayılmacı bir siyaset izliyorlar ve dünyaya egemen olmayı düşlüyorlar. Büyük Çin İmparatorluğunun yeniden ihya etmek amacını güden bu politika Çin'in tüm bir siyaset izliyorlar ve dünyayı bir büyük savaş tehlikesi içine atmak istemesi şeklinde somutlanıyor. Mao, bir zamanlar şöyle demişti: Bir dünya savaşı çıksa, dünya nüfusnun yarısı ölse, geride yeterince Çinli kalacaktır. İşte Mao'cu Çin yöneticileri bu politikayı izliyorlar. Çin bütün komşularından toprak talebinde bulunuyor. Bu uğurda sınır çatışmalarına girmekten kaçınmıyor. Kendisini yeterince güçlü hissettiği zaman ise sınır savaşlarını bölgesel savaşlar haline getirmekten ve hatta tüm dünyayı bir savaşın içine atmaktan çekinmeyecektir. Bu amaca uygun olarak hızla silahlanıyor. En modern ve en öldürücü silahları satın almak için Amerikan emperyalizminin, Avrupa'daki emperyalist ülkelerin, silah tekellerinin kapısını durmaksızın aşındırıyor. Son olarak Çin askeri uzmanlar Fransa'ya gittiler. Maocular Fransa'dan Miraje jet savaş uçakları almayı planlıyorlar. Daha önce de Çin'li uzmanlar İngiliz Harrier uçaklarına, Alman Leopar tanklarına talip olmuşlardı. Emperyalist ülkeler hem çok geniş bir silah pazarı bulmaktan, hem de bu silahların ilerici insanlığa ve Sosyalist sisteme karşı kullanılacağını düşlemekten dolayı çok memnunlar. Ama sanılmasın ki Çin sadece komşularına ve Sosyalist sisteme yönelik yayılmacı heveslere sahiptir. Çin yeterince güçlü olduğuna kanaat getirince, kendi halkının yarısını, hatta dörtte üçünü ateşe atma pahasına tüm dünyaya egemen olmanın savaşına girmeye kalkabilir. Sosyalist sistemin başına Çin belasını sarma hesabı içindeki emperyalizm dünyayı ateşe atma konusunda fütursuz olabilir. Ama tüm insanlık bu konuda fütursuz değildir. Çin işçi sınıfı ve halkı da bu konuda fütursuz değildir. Milliyetçi - Mao'cu yönetime karşı mücadele gün geçtikçe güçlenecek ve birgün mutlaka Çin halkının ve tüm insanlığın kurtuluş davasının başına bela kesilen Mao'culuk tasfiye edilecektir.

Bir Çin generali Fransız tüfegini denerken

B. Alman Lelopar tankı üzerinde bir Çin uzmanı

Küba Devriminin 20. Yılında

Castro: «Çin Yöneticileri Şovenist Bir Siyaset İzliyor»

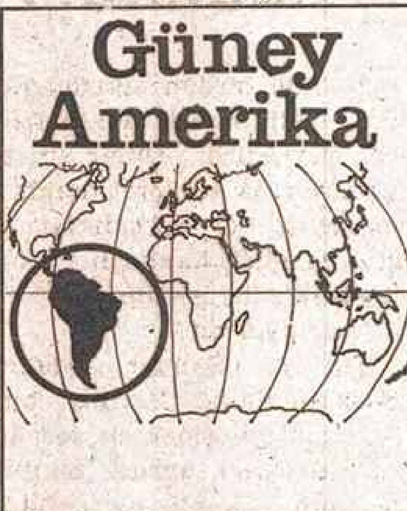

Küba Komünist Partisi Genel Sekreteri Fidel Kastro, Küba Devriminin 20. Yıldönümü dolayısıyla World Marksist Review dergisinin sorularını yanıtladı. Bilindiği gibi bu dergi, dünya işçi sınıfı partilerinin birçok dilden yayın yapan ortak yayın organıdır. Kastro, işçi sınıfı enternasyonalizmi konusunda şunları söylemiştir: rin yardımı olmasaydı, Küba devrimi yaşayamazdı. Aynı şekilde eğer sosyalist ülkelerin yardımı olmasaydı, Angola halkının devrimi, ırkçı Güney Afrika rejimi tarafından bastırılırdı. Emperyalizm Etiyopya halkını kan içinde boğardı ve Vietnam, Amerikan emperyalizmini yenilgiye uğratamazdı.»

Fidel Kastro daha sonra Çin halkının fedakâr ve yüksek devrimci niteliklere sahip bir halk olduğunu belirtmiş «Emperyalizmle ve dünya gerici güçleriyle işbirliği yapan bugünkü Çin yöneticileri şovenist ve hegemonyacı bir siyaset izlemektedir. Çin yöneticileri hâlâ utanmazca bir tavırla süper güçler teorisini savunmaktadır» demiştir.

KISA...KISA...

NİKARAGUA'DA MÜCADELE SÜRÜYOR

Diktatör Somoza yönetimine karşı halk direnişi sürüyor. Son olarak ülkenin kuzeyinde Esteli'de Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi birlikleriyle hükümet kuvvetleri arasında ve Managua kentinde gene Cephe mensuplarıyla polis birlikleri arasında yoğun çatışmalar ortaya çıkmıştır. Çatışmalarda gerek hükümet kuvvetleri, gerekse Kurtuluş Cephesi kuvvetleri kayıplar vermişlerdir. Diktatör Somoza istifa etmemek için son direnişini yapıyor. Tüm ulustan tecrit olan Somoza fazla direnemiyecektir.

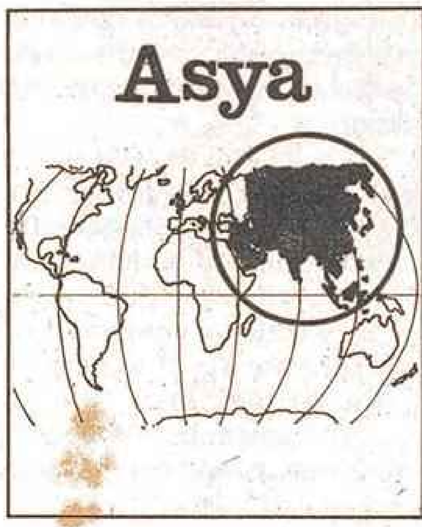

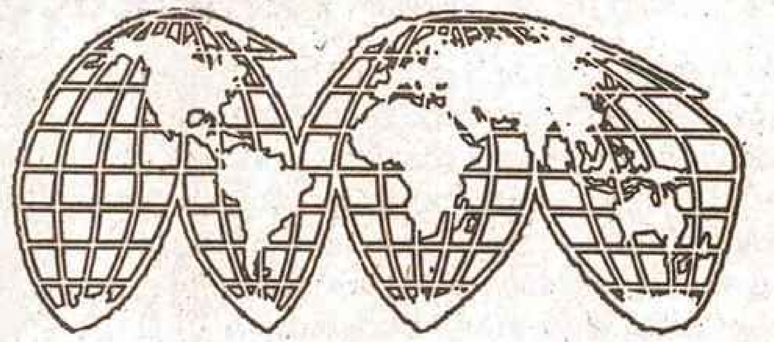
İSRAİL - MISIR UZLAŞMASI HENÜZ SAĞLANAMADI

İsrail hükümeti bir barış anlaşması imzalanması için Mısır'ın öne sürdüğü koşulları görüşerek reddetmiştir. Mısır İsrail'in işgali altında tuttuğu Gazze ve Batı Şeria'da yerleşim merkezleri kurmaktan vazgeçmesini ve Filistin sorununda Mısır'ın durumunu kurtarıcı bir tavır koymasını talep ediyor. İsrail ise Mısır'ı tam teslim almaya çalışıyor. Yani kendi şartlarını aynen kabul ettirmek istiyor. Arap halklarının ve ilerici kamuoyunun baskıları olmasa işbirlikçi Enver Sedat çoktan anlaşmaya imza koyacaktı. İsrail vaziyeti kurtarabilecek birkaç taviz verse Sedat'ın gönlü olacak. Ama siyonizm öyle pervasız ki elini öpen Sedat'tan daha fazlasını istiyor. Mısır ise çaresiz kalmış dünya ve özellikle Avrupa kamuoyunu İsrail'e baskı yapmaya çağırıyor.

HİNDİSTAN'DA HER AY 100 BİN ÇOCUK ÖLÜYOR

1979 yılının Birleşmiş Milletler tarafından Dünya Çocuk Yılı ilan edilmesi sonucunda bu konuda çok acı verici rakamlar yayınlanmaya başlandı. Örneğin Hindistan'da her ay yüzbin çocuğun yetersiz beslenmeden dolayı öldüğü bildiriliyor. Ölen çocukların yüzde kırkı daha beş yaşına gelmeden hayatını yitiriyor. Buna benzer rakamlar emperyalizmin sömürüsü altındaki veya bu baskı ve sömürüden yeni kurtulmuş ama geçmişin mirasını henüz silememiş birçok ülke için verilebilir. Çocuk ölümlerinin sorumlusu emperyalizmdir, ulusal gelirin büyük kısmını yutuveren yerli egemen sınıflardır.

SÜRGÜNDE FİLİSTİN HÜKÜMETİ KURULACAK

Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) Siyasi Dairesi başkanı Faruk Kaddumi Filistinlilerin sürgündeki meclisi niteliğini taşıyan Filistin Ulusal Konseyinin Suriye'nin başkenti Şam'da toplantıya çağrıldığını, bu toplantıda sürgünde bir hükümet kurulması (yani vatan toprakları dışında) konusunda görüşmeler yapılacağını açıklamıştır.

Kaddumi Konseyin FKÖ - Ürdün ilişkilerini de görüşeceğini bildirmiştir.

EĞİTİM KÖŞESİ

«Sol Sosyal Demokrasi» Ne Demektir?

CHP içinde bazı milletvekili ve yöneticilerin, demokrasiyi savundukları, sıkıyönetimi onaylamadıkları, anti-demokratik yasa tasarılarına karşı çıktıkları, kimsenin dikkatinden kaçmıyor. Hatta bunlar zaman zaman işçi ve emekçi haklarını savunurlar, 1 Mayıs'a katılırlar, sosyalistlerle dayanışma içinde olduklarını gösterirler.

«Sol Sosyal Demokratlar» adı verilen bu siyasi çizginin temelinde yatan nedir?

Dünyanın her yerinde emekçiler sömürü düzeninden kurtulmak isterler. Ancak, sosyalizme henüz açılamadıkları için, kendi gerçek kurtuluşlarının yolunu buluncaya kadar çeşitli «umut»ların peşine takılabilirler. Bunların başında ise, emekçilere bazı haklar vadedip, onları patronlarla uzlaştırmayı hayal eden Sosyal Demokratlar gelir. Böylece sosyal demokrasi, emekçilerin hayatı değiştirmeyi hedef alan güçlerini, düzenin sınırları içinde tutmayı amaçlar.

Ancak, sosyal demokratların bir kanadı, düzenin kurallarından hiç bir taviz vermeye yanaşmazken, sol kanattakiler, sömürüye karşı çıkarlar, emekçilere daha çok haklar verilsin isterler, emperyalizmin ülkeden kovulmasını isterler ve dünya başarısının korunması için verilen mücadeleye katılırlar. Bunlar zaman zaman, emekçilerin gerçek öncüleri olan sosyalistlerle işbirliği yaparak halkın kurtuluşuna katılırlar, hatta sosyalizmin kurulmasına da katılabilirler.

Ancak, sol sosyal demokratlar, Türkiye'de olduğu gibi, kendi bağımsız politikalarını ortaya koyamadıkları zaman, sürekli bir bocalama gösterirler. Demokratik haklardan yana oldukları halde, bunun mücadelesi içinde yer almaktan kaçınırlar. Toplumun daha ileriye götürülmesi için gerekli adımların atılması zamanı gelince, tereddüt ederler.

Onların bu yalpalayan tutumları, sosyalistler ile sıkı işbirliğine girdikleri zaman ortadan kalkabilir. Demokratik Halk Cephesi'nde ve Halk Demokratik İktidarında yer alabilirler.

Kapitalist soygun karşısında, yoksullaşan, küçük mülklerini kaybetme korkusunu yaşayan, yarınına güven duymayan, ama kurtuluş yolunu da henüz kestirememiş olan küçük burjuvazinin ve diğer toplum kesimlerinin siyasal tutumları olarak şekil bulan sosyal demokrasinin sol kanadı, işçi sınıfının ve emekçilerin dostu ve müttefiki olmaya her zaman adaydır. Onları mücadeleye kazanmak için sosyalistlerin çaba göstermeleri gerekmektedir.

Ülke Gerçeğinden İki Kesit

KAĞIZMAN'DA DEPREM EVLERİ BOŞ DURUYOR

● AKÇAY KÖYLÜLERİ KIŞ KIYAMETTE AÇIKTA BIRAKILDI

KARS GERÇEK MUHABİRİ MEDET BEDRETTİN KAĞIZMAN'A BAĞLI AKÇAY YENİ YERLEŞİM KÖYÜNDE DEPREM FELAKETZEDELERİ İÇİN DEVLETÇE YAPTIRILAN YENİ KONUTLARLA İLGİLİ OLARAK AKÇAY KÖYLÜLERİNDEN BİRİYLE KONUŞTU

GERÇEK — İsminiz nedir?

— Abdulhalik Parlak.

GERÇEK — Devletin yaptığı bu evlerden memnun musunuz?

— Memnun değiliz.

GERÇEK — Neden?

— Küçüktür. Kısa mesafede, yan yana yapmışlar. Bir de biz bu memlekette hayvancılıkla uğraşıyoruz. Köm —ahır— yeri yok. Tandır ocağı yok. Bunlar şart. Su yok. Biz hayvan sırtında iki km. yerden su taşımaktayız.

GERÇEK — Bu binalarda, şu şartlar altında barınabiliyor musunuz?

— Barınamıyoruz.

GERÇEK — Kimi evler dolu, kimi evler boş. Sizce bunun nedeni ne?

— Hayvanları vardır. Barınmıyor, hayvanları dışarda kaldığından gelemiyorlar. Şimdi dışarda kalmışlar.

GERÇEK — Bu kış kıyamette onlar şimdi nerede barınıyorlar?

— Dere diplerinde, kaya diplerinde. Küçük küçük ev yapmış. Kimileri dışarda çok perişan durumdadırlar.

GERÇEK — Yer kayması dolayısıyla köyünüzdeki evlerinizde yaşamanız sağlık ve teknik ekiplerce tehlikeli görülmüş. Buna rağmen eski, yıkık evlerinde kalanlar var. Sizce bunun nedeni ne?

— Mümkün yok bir yere gitmesine. Tehlike altında kalmışlar. Devlet bunu görmüyor mu? Her şeyi biliyor, bunu bilmiyor! Herhal bizi vatandaş saymıyor ki bu durumda bırakmış!

KÖY EMEKÇİLERİ GURBETTE

YAĞLICA KÖYÜNDEN KAZIM YILDIRIM: «KANIMIZI EMİYORLAR, BİLİYORUZ AMA NE YAPALIM, EKMEK KAVGASI...»

KARS GERÇEK MUHABİRİ AHMET YILDIRIM, KAĞIZMAN İLÇESİ YAĞLICA KÖYÜNDEN İSTANBUL'A AİLESİNİN RIZKINI ÇIKARMAYA SÜRÜLEN BİR KÖY EMEKÇİSİYLE KONUŞTU

GERÇEK — İsminiz?

— Kâzım Yıldırım.

GERÇEK — Ne iş yapıyorsunuz?

— Ameleyim.

GERÇEK — Nerede çalışıyorsunuz?

— İstanbul, 4. Levent, Ayazağa köyünde.

GERÇEK — Neden gurbetçi oldunuz?

— Burada iş sahası olmadığından bizler mecburen İstanbul'da çalışıyoruz.

GERÇEK — Şimdi köye izinli geldiniz. Ücretiniz devam ediyor mu?

— Hayır.

GERÇEK — Yevmiye olarak ne alıyorsunuz?

— Yüz onbeş lira.

GERÇEK — Kaç saat çalışıyorsunuz?

— Dokuz saat.

GERÇEK — Patronunuz sizi ancak sekiz saat çalıştırabilir. Bunu bilmiyor musunuz?

— Bilmiyoruz. Bilsek de elimizden bir şey gelmez. Patron bizi işten atar diye sesimizi çıkaramıyoruz.

GERÇEK — Patron sizi haksız yere işten atsa, hakkınızı arayacak bir örgütünüz, sendikanız, sözleşmeniz, yahut iş güvenceniz var mı?

— Yoktur.

GERÇEK — Bu köyden kaç emekçi bu anlattığınız durumda?

— En az 20-30 kişi. Hepimiz aynı köylüyüz. Birbirimize bel verip ekmek parası için gurbete çıktık, gurbetçi olduk. Ekmek kolay kazanılmıyor, abi. İstanbul'da işsiz mi yok? Ama bizi ucuza çalıştırdıkları için bize iş veriyorlar. Ganımızı emiyorlar, biliyoruz ama, ne yapalım, ekmek kavgası...

GERÇEK — Çalıştığınız şirketin ismi nedir?

— Şerif Antel Kollektif Şirketi'dir.

GERÇEK — Fazla mesainiz var mı? Mesai saati karşılığı ne alıyorsunuz?

— Biz saati 10 liradan çalışıyoruz. Kaç saat çalışsak o kadar alıyoruz. Başka yerde iş bulamadığımız için mecburi çalışıyoruz.

TRT Gelirlerinin Yüzde 50,5'ini Reklamlar Oluşturuyor

TV Reklamlarında Dünyada Beşinciyiz

En fazla TV reklamı yapılan ülkeler arasında ABD, Yunanistan, Portekiz ve İspanya'dan sonra Türkiye beşinci sırayı almaktadır. Dünyada televizyon yayını yapabilen 121 ülkeden 46'sında televizyona reklam kabul edilmekte, Türkiye, günde 30 dakikalık reklam programı ile, en fazla TV reklamı yapan beş ülke arasında bulunmaktadır.

TRT Televizyonunun da reklam yayınları süresi 1972 yılı Ocak ayında 301 dakika iken, 1975 yılında aynı ayda bu süre 875 dakikaya yükselmiştir. Böylece TRT'nin gelirlerinin önemli bir kısmı özel sektör reklam gelirleri tarafından

«Eğer sosyalist ülkelefinanse edilmektedir. Türkiye'de reklam gelirlerinin oranı konusunda herhangi bir yönetmelik bulunmamaktadır. Örneğin, Fransa'da reklam gelirlerinin radyo-TV kuruluşunun toplam gelirinin yüzde 25'ini aşmaması yasalarca belirlenmiştir.

Reklamlar, tekelci kapitalizmin mal üretimini sürekli kılabilmek ve doğasında bulunan sürekli durgunluğu giderebilmek için kullandığı araçlardan birisidir. Reklamların baş amacı kitlelerin tüketimlerini zorlamak, marka şartlanmasını sağlamaktır. Reklamlar bir yandan tüketimi körüklerken, diğer yandan burjuva ve küçük burjuva özlemlerini azdırtarak insanların bireycileşmesini sağlar ve onları kapitalist topluma «uygun» kişiler haline dönüştürmeye çalışır. TRT Televizyonunda reklamların çoğunda görülen şiddet, seks, lotaryacılık, kitleleri olumsuz yönde etkilemektedir. Üstelik bu reklamlar yönetmelik hükümlerine rağmen yayınlanmaktadır.

Öte yandan reklamlar ülke ekonomisini olumsuz yönde etkilemektedir. Bazı malların satış fiyatlarına reklam giderleri eklenmekte ve bu yük halkımızın sırtına binmektedir. Böylece reklamlar tanıtıcı olmaktan çok uzaklaşmakta, kaynakların boşa harcanması olmaktadır.

Türkiye ekonomisinde başıboş hareket eden tekelci kapitalizmin tüm olumsuzlukları doğal olarak reklamlara da yansımakta ve özellikle çocuk yaştaki insanlardan başlayarak geniş kitleleri olumsuz yönde etkilemektedir.

Gerçeğe mektup

Bekleyiş

Şahı düşünüyorum sarayında,
Altın süslemeli, sedef kakmalı tahtında.
Şahı düşünüyorum sarayında,
Soylu ailesi, uşakları yanında.

Emekçi İRAN halkını düşünüyorum, şimdi de,
Karanlıkla boğuşan, aydınlığa çıkmaya çalışan.
İnsan yığınlarını, kitleleri,
Şahı protesto edenleri düşünüyorum.

Şahı görüyorum, hayal-meyal,
Alnında boncuk boncuk terler.
Korkuyor Şah «Halkım» dediği insanlardan.
Şah geriliyor, kaçıyor onlardan.

Özgürlüğe kavuşacak sonunda İRAN halkı da
Şah kalacak devrilen tahtının altında.

Hüseyin ÖZEL
Bursa

BM 1979 Yılını Çocuk Yılı Olarak İlan Etti

SOSYALİST ÜLKELER ÇOCUKLARININ SAĞLIKLI GÜLEÇ YÜZÜ SOSYALİZMİN ÇOCUĞA VERDİĞİ DEĞERİ YANSITIYOR

1979 ÇOCUKLARIMIZIN YILIDIR

Yeni girdiğimiz 1979 yılı Birleşmiş Milletler tarafından Çocuk Yılı olarak kabul edildi. Uluslararası çocuk yılı, çocukların karşılaştıkları sorunlara çare bulmayı ve yarının yetişkinleri olacak çocukların daha iyi değerlendirilmesini amaç ediniyor.

Bugün dünyamızda çocukların eğitimsiz, aç, bakımsız yaşadıkları yerler emperyalist ve kapitalist ülkelerdir. Kapitalistler çocuk sevgisinin dillerinden düşürmedikleri halde uygulamaya gelince, çocukların sorunlarıyla hiç ilgilenilmez ve çocuklar kapitalistlerin daha fazla kâr'lar elde etmesi için kullanılan ucuz işçiler haline getirilir.

Birleşmiş Milletlerin Uluslararası Çalışma Örgütüne (İLO) sunduğu raporda, kapitalist dünyada 15 yaşından küçük 52 milyon çocuğun kötü koşullarda çalıştırıldığı, bunların 42 milyonunun ücretsiz olarak tarım ve aile işletmelerinde, 10 milyon çocuğun ise, küçük atelye ve fabrikalarda çırak olarak çalıştırıldığı kaydedilmiştir. İşte kapitalistlerin «çocuk sevgisi!»

Türkiye'de 8-16 yaş grubundaki binlerce çocuk çok düşük bir ücret karşılığında hiç bir güvencesi olmadan kapitalistler tarafından çalıştırılmaktadır. Bunun yanında ülkemizde her bin bebekten 150'si beslenemediği için, daha bir yaşına gelmeden ölmektedir. Yine binlerce çocuk eğitimsiz kalmakta, karanlığa terkedilmektedir.

Dünyamızda, çocuklara tek değer verilen ülkeler, sosyalist ülkelerdir. Sosyalist ülkelerde çocuklar «imtiyazlı zümre» muamelesi görürler. Çocukların eğitimleri, sağlıkları ve yetişmeleri konusunda devlet kendisini görevli görür ve çocukların tüm ihtiyaçları devlet tarafından parasız olarak karşılanır.

1979 Çocuk Yılı'nda tüm ilericiler Çocuk Yılı'na sahip çıkarak ülkemizdeki çocuk sorunlarını dile getirmeliler ve çocuklarımızın daha iyi yaşam koşullarına ulaştırılması için mücadele etmelidirler. Yoksa Çocuk Yılı laftan ibaret kalacaktır.

AFRİKA'DA SÖMÜRGECİ VE EMPERYALİST ZULMÜN KURBANLARI ANA VE ÇOCUĞU.

TÜRKİYE'DE DOĞU İLLERİNİN ÇOCUKLARI OYUNDA, KAPİTALİZMİN «GEMİSİNİ KURTARAN KAPTAN» ANLAYIŞININ KURBANLARI, KAPİTALİZMİN ÇOCUKLARI EZEREK GEMİSİNİ YÜZDÜRÜYOR!

İŞÇİ SINIFI GENE KAZANDI !

Yamanlar Cam İşçileri Haklarını Söke Söke Aldılar

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Yıllardır sendikasız çalışmaya zorlanan ve çok düşük ücretle çalıştırılan Yamanlar Cam işçileri işveren çemberini kırarak DİSK'e bağlı Hürcam-İş sendikasında örgütlenmişlerdi. Daha sonra Yamanlar patronunun toplu sözleşmeye oturmayı kabul etmemesi üzerine greve giden Yaman işçileri beş aylık kararlı direnişlerinin sonunda patronu dize getirerek istedikleri hakları söke söke almışlardır.

Toplu sözleşmede işçilere karşı silah olarak kullanılan 17. madde geçersiz hale getirilmiştir. İşverenin toplu sözleşme görüşmeleri sürerken kıdem tazminatı vererek çıkardığı işçileri, toplu sözleşme süresi içinde işyerine yeniden işçi alacağı zaman ne kadar süre geçmiş olursa olsun ve hangi kadroda bulunursa bulunsun öncelikle attığı işçileri işe alacaktır. İşveren işçinin iş akdini fesh ettiği taktirde kanuni ihbar ödeneklerine iki hafta, bunun dışında 5000 TL. işsizlik ödeneği verecektir.

İşçi sınıfının birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs ile DİSK'in kuruluş günü olan 13 Şubat tatil olarak kabul edilmiştir.

Toplu sözleşmede işçilere birçok sosyal hak ve menfaatler sağlanmıştır. Bu kazanımlar ilk bakışta düşük gözükmesine rağmen, bu işyerinde ilk kez toplu sözleşme imzalandığı gözönüne alınırsa eskiye oranla ileri kazanımlar elde edilmiştir.

İşçilerin ücretlerine 1. yıl için, 650 kuruş, 2. yıl için 700 kuruş zam yapılmıştır. İkramiye 1. yıl için 2 maaş tutarında, 2. yıl için 2 maaş tutarında ikramiye verilecektir.

Bunun dışında şu haklar elde edilmiştir:

Bayram harçlığı	750 TL.
Askerlik yardımı	2500 TL.
Yakacak yardımı	300 TL.
Yıllık izin harçlığı	150 TL.
Öğrenim yardımı	
İlkokul	250 TL.
Ortaokul ve Lise	500 TL.
Yüksek okul	1000 TL.
Evlenme yardımı	1000 TL.
Üyenin yakınlarının ölmesi halinde	1000 TL.

Bu hakların yanı sıra işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda güvenceler getirilmiş. İşçilere kışlık ve yazlık iş elbisesi ayakkabı verilmesi toplu sözleşmeye alınmıştır.

Grevde geçen süreler toplu sözleşme kapsamına dahil edilmiştir.

Gerçek Ayvacık Baraj İşçileriyle Konuştu

● **RESMİ MAKAMLAR BARAJ İNŞAATINDA «FİRE HESABI YAPIP 75 İŞÇİNİN «KAZA»YA UĞRAYARAK ÖLEBİLECEĞİNİ ÖNGÖRMÜŞLER!**

Ayvacık, bir başka adıyla Hasan Uğurlu Barajı, Samsun'un Çarşamba ilçesine bağlı Ayvacık bucağı yakınlarında Yeşilırmak üzerinde yapılıyor.

Bize baraj alanını gezdiren işçi arkadaş, birtakım teknik bilgiler veriyor. Taban genişliği, set yüksekliği gibi... Kesmiyoruz konuşmasını. Devam ediyor. «Dağların altında yüzlerce metre tüneller kazılmış. Santrallar bu tünellerin altındaymış. Açıkta da yapılabilirmiş aslında.»

Duruyor bir an. Çarşamba ovasına dönüyor yüzünü: «On yedi arkadaşımız öldü bu barajda,» diyor. «Elli sekiz ha gerekli.» Ne dediğini anlayamıyoruz ilkin. Devam ediyor: «On yedi kişi öldü. Yetmiş beşe kadar ölebilirmiş. Öyle öngörülmüş. Can kaybı yetmiş beş olabilirmiş. Eğer yetmiş beşi geçerse, devlet şirket hakkında dava açacakmış. On yedisi gitti, kaldı elli sekizi.» «Nasıl olur,» diyoruz, «devlet, şu kadar ölebilir nasıl der?» demeye çalışıyoruz. Omuzunu çekiyor: «Bilmiyorum,» diyor, «öyle dediler.»

Şöyle sürüyor söyleşimiz:

GERÇEK — Kaç işçi çalışıyor burada?

İŞÇİ — Üç bin kadardı yakın zamana kadar. Bin altı yüz kadarını çıkardılar. Bin dört yüz var şimdi.

GERÇEK — Neden çıkardılar?

İŞÇİ — İş veremediler. Malzeme gelmedi yabancı ülkelerden. Ondan!

GERÇEK — Sendikanız var mı?

İŞÇİ — Var. MİSK'e bağlı bir sendika. Adını bilmiyorum. Toplu sözleşmemizi neyimizi o yapıyor. Bir sendika daha var. Ama onun üyesi az.

GERÇEK — Hangisi daha iyi sizce? Hangisi sizin çıkarlarınızı daha çok koruyor?

Bir başkası söze karışıyor burda.

«İkisi de birbirinden beter. Patron kurdurdu bunları zaten. 1975'de bir sendikalaşmaya gitik. Üç beş arkadaş bir araya geldiler. Bir sendika kuralım, dediler. Patron kırdı bunu. Ondan sonra da DOĞUŞ firması, bu barajı yaptıran firma, MİSK'ten adamlar çağırdı. Bu sendikayı kurdurdu. Hepimizi de üye yazdırdı.»

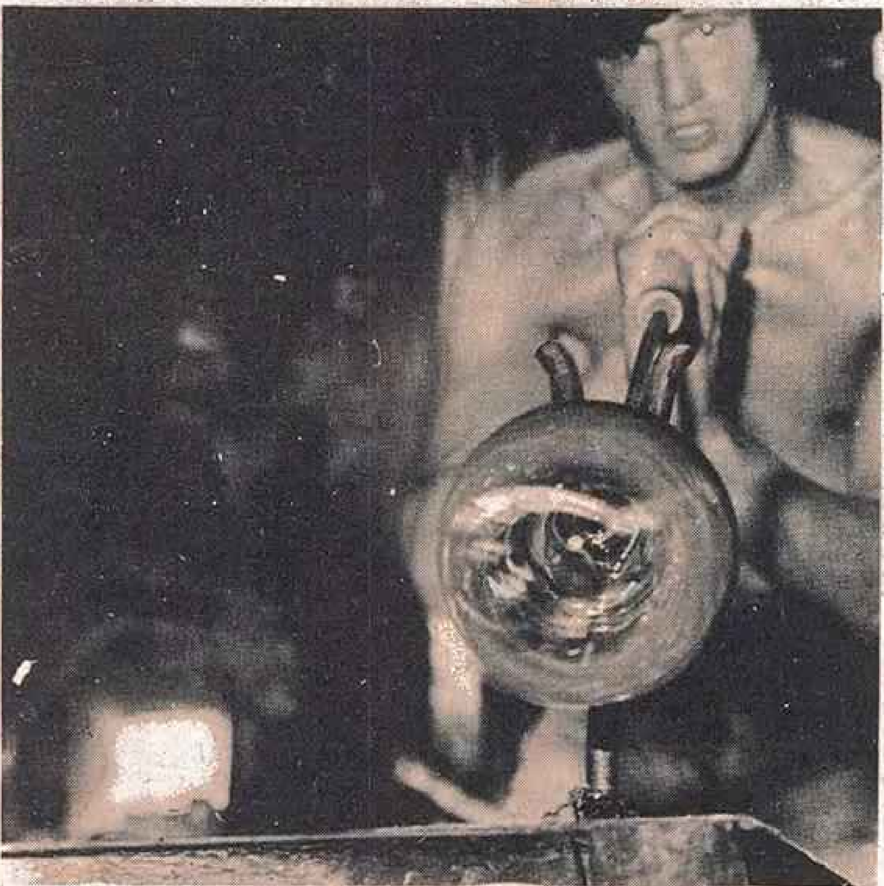
GERÇEK — Ücretler nasıl, ne alıyorsunuz aylık?

İŞÇİ — İşine göre. Çeşit çeşit iş var. Hepsi de birbirinden ayrı. Yüzlercemiz asgari ücretten çalışıyoruz.

Gene geleceğimizi söyleyerek ayrıldık yanlarından.

GERÇEK
Samsun Muhabiri

GERÇEĞİN DİLİ

Özaydınlı'nın İstifası

Geçtiğimiz haftanın önemli iç olaylarından birisi de, İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'nın istifasıydı. Bir yıla yakın bir zamandır CHP ağırlıklı iktidarın İçişleri Bakanlığını yapan Özaydınlı'nın istifasını, CHP'nin izlediği iç politikadan ayrı düşünmek kuşkusuz mümkün değildir.

Ne var ki, kendisini geniş emekçi kitlelerden giderek soyutlayan, işçi sınıfının ve emekçi yığınların ekonomik-demokratik taleplerine kulak tıkayan ve azgınlaşan faşist saldırılar karşısında ciddi tedbirler almayan CHP'nin izlediği politika, Özaydınlı'nın şahsında somutlandı. Ve gelişen, sürdürüleceğe benzeyen bu yanlış politikanın bir sonucu olarak da Özaydınlı kibarca gönderildi.

Neydi; Özaydınlı'da somutlanan olgular?

Özaydınlı kafası; yıllardır iktidar olma olanakları ile devlet mekanizmasının her yanına tırmanan faşist kadroların bu kademelerden tasfiye edilmeden, işlerin yürüyeceğini sanmaktır.

«Sağ'a da sol'a da karşıyım» kafası ile, emniyet mensuplarının demokratik mücadelesini veren ve geniş bir üyeye sahip POL-DER ile faşist mihrakların örgütlediği açıkça bilinen ve hiç bir temsil gücü olmayan POL-BİR'i aynı şekilde değerlendirmektir.

Gerek TBMM'nde, gerekse TRT ekranlarında «silahlı sağ terör»ün nereden kaynaklandığını bağıra bağıra söylemek, ama bu kaynakların üzerine gitmeye cesaret edememektir.

Ve en önemlisi; halk düşmanı, eli kanlı zorba faşistleri ve faşist işbirlikçileri ile, demokrasi mücadelesi veren CHP dışındaki sol'u aynı kefeye koyarak faşizme karşı en güvenilir destek olan kitlelere dayanmamak ve kitleleri harekete geçirecek olan sosyalistlerle CHP arasında bir duvar örmektir.

CHP bugüne kadar izlediği ekonomi-politika ile bu noktaya geldi. Ancak, faşist mihrakların (lideri de ısrarla belirttiği halde) üzerine gitmediği, faşist saldırılara karşı geniş kitlelerin desteğini kazanmadığı (ki bu da kendi dışındaki sol'a kulak vermekle mümkündür) takdirde, yeni yeni bakanlarını göndermek zorunda kalacaktır.

Artova'nın Köylü Genç Sosyalistleri Yazıyor

Pancar Üreticisi Nasıl Sömürülüyor?

Tokat'ın hemen her ilçesinde pancar üretilmektedir. Turhal'da da bu pancarın işlendiği şeker fabrikası bulunmaktadır. Bayırlı köyü ve çevresinin geçimi yüzde 75 oranında pancara bağlıdır. Köyde kış, hemen hemen altı ay sürmektedir. Pancar sökümü ve teslimi onikinci ayın başlarına kadar uzar. Oysa bölgede kış, dokuzuncu ayda başlar.

Köylü kardeşler, kar demeden, kış demeden, ekerler, sökerler ve geciktirmeden teslim ederler pancarı. Ederler ama, ürettikleri malın taban fiyatı konusunda doğru dürüst bilgileri yoktur. Kundakta sarılı çoçuğu, kadını, erkeğiyle durmadan geceli - gündüzlü çalışırlar. Ama harcadıkları emeğin değerini alıyorlar mı? Bunu hiç düşünemezler. Düşünmeye de fırsatları olmaz.

Bugün bir kilo şeker 15 liradır. Bir ton şeker 15 bin lira eder. Oysa pancarın kilosu 90 kuruş bu bölgede. Bir ton pancar 900 lira tutmaktadır. Bunun % 9-12'si fireye hesaplanır. Öte yandan pancar çavuşları, 8 binden tut da, 12 bin liraya kadar maaş almaktadır. Ve üstelik bu kişiler, özel vasıtalarla işe gitmekteler. Gündelik çalışma süreleri ise azami 5 saattir.

Bir de amele kardeşlerimize verilen 50 lira yevmiyeyi göz önünde tutun ve aradaki farkı bir düşünün! Hasan ya da Ahmet Amcanın ne traktörü vardır, ne de öküz arabası! Pancarı tarladan istasyona, kantara taşımak için traktör kiralamak zorundadır. Traktör sahibi pancarın tonunu 40 liraya götürür. Üreticinin eline bir ton pancarda 750 lira anca geçer. Böylece yoksul köylü kardeşler, kapitalizmin sömürü çarklarında ufalanıp gitmekteler...

Bu para da ne güçlüklerle alınır! Pancar tesliminden sonra gözle ki, emekçiler paralarını alsınlar da kışlık tedarikini yapsınlar, hanelerinin yaralarını sarsınlar! Paraların alınması bazan Mart ayına, ikinci bir pancar ekimine kadar sürer.

Köylü emekçiler geçimlerini işte böylesine güç şartlarda sağlıyorlar. Bu güçlükler, köylü emekçilerin örgütlenmesiyle er geç aşılacaktır.

SÖMÜRÜYE SON!
KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM!

ARTOVA, Bayırlı Köyü Genç Sosyalistleri adına
Haydar Siliseri

KARAKIŞ BASTIRIRKEN

Üretilen Odun İhtiyacı Karşılamiyor

● **ODUN AÇIĞININ 8 MİLYON TONU KAÇAK KESİMLE KARŞILANIYOR**

Türkiye'de özellikle kendisini kışın hissettiren yakacak sıkıntısı, her yıl biraz daha artıyor. Kömür, Gaz, Fuel-Oil darlığının yanında Odun üretiminin de yetersizliği, tüketimi karşılamadığı yetkililerce açıklanmış bulunuyor.

Türkiye'nin 1979 yılı içinde 15,5 milyon ton oduna ihtiyacı olduğu, buna karşılık odun üretiminin 5 milyon ton civarında olacağı sanılmaktadır. 1978 yılı rakamlarına göre, üretilen odunun yaklaşık olarak yüzde 64'ünün yakacak olarak kullanıldığı belirtilmektedir. Odun üretimiyle tüketimi arasındaki 10,4 milyon ton olan açığın 8 milyon 326 bin tonluk bölümü kaçak kesimlerle karşılanabilmektedir. Odun ihtiyacının önemli bir bölümünün kaçak kesimle karşılandığı düşünülürse, odunun tüketiciye gelinceye kadar hiç bir denetimden geçmediği de ortaya çıkmaktadır.

Bugün odun fiyatları çok yüksek bir düzeydedir. Bir meşe odunu, yaklaşık olarak iki kilo gelmekte ve tüketici buna dört-beş lira para ödemektedir. Odun fiyatlarındaki yükseliş, odunun tüketiciye aracılar vasıtasıyle gelmesinden kaynaklanmaktadır. Kaçak kesilen odunları çok düşük bir fiyattan alan aracı tüccarlar, satıcılara yüksek fiyattan vermekte, satıcı da buna kârını ekleyerek tüketiciye satmaktadır.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu İST.
Baskı: TEKŞEN MAT. — Baskı Tarihi: 30 Ocak 1979